

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 12, 2013

Nummer 12, 2013

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2013:CA0338](#) 04-04-2013

Medemblik, bouwvergunning en ontheffing

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ9769](#) 08-05-2013

Nadeelcompensatie veerverbinding Cuijk-Middelaar

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ9072](#) 01-05-2013

Planschadevergoeding Eemsmond

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ7731](#) 17-04-2013

Nadeelcompensatie Wetteskip Fryslân

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ7718](#) 17-04-2013

Nadeelcompensatie 'Ruimte voor de rivier', IJzendoorn

RECHTSPRAAK

Nadeelcompensatie veerverbinding Cuijk-Middelaar

Bij het normaal maatschappelijk risico en het normaal ondernemersrisico gaat het om algemene maatschappelijke ontwikkelingen en nadelen waarmee men rekening kan houden, ook al bestaat geen zicht op de omvang waarin, de plaats waar en het moment waarop deze zich zullen concretiseren en de omvang van de nadelen die daaruit eventueel zullen voortvloeien. In het voorliggende geval acht de Afdeling een korting van 30% wegens normaal maatschappelijk ondernemersrisico niet onredelijk

Casus

Verzoekster exploiteert de veerverbinding Cuijk-Middelaar in het stuwvak Grave van de rivier de Maas met veerstoepen in Cuijk en Mook. Zij heeft verzocht om vergoeding van schade ten gevolge van het Tracébesluit, omdat daarin is bepaald dat in het stuwvak Grave een peilopzet van 30 cm wordt gerealiseerd, waardoor het normale stuwpeil bij de stuw Grave wordt verhoogd van 7,60 naar 7,90 m boven NAP. Het op- en afrijden van de veerpont wordt daardoor bemoeilijkt, waardoor het risico op schade aan auto's toeneemt en gebruik van het veer door automobilisten kan afnemen. Volgens verzoekster moeten de in 1989 aangelegde veerstoepen ten gevolge van de peilopzet van 30 cm worden aangepast.

De minister heeft op de bepaalde schade een korting van 40% wegens normaal maatschappelijk risico toegepast.

De rechtbank heeft overwogen dat de minister zijn standpunt dat 40% van de door verzoekster geleden schade onder haar normaal ondernemersrisico valt, niet toereikend heeft gemotiveerd.

Rechtsvraag

Wat is in het voorliggende geval een redelijke korting wegens normaal maatschappelijk ondernemersrisico?

Uitspraak

Bij het normaal maatschappelijk risico en het normaal ondernemersrisico gaat het om algemene maatschappelijke ontwikkelingen en nadelen waarmee men rekening kan houden, ook al bestaat geen zicht op de omvang waarin, de plaats waar en het moment waarop deze zich zullen concretiseren en de omvang van de nadelen die daaruit eventueel zullen voortvloeien. Verzoekster heeft ervoor gekozen op de rivier de Maas een veerdienst te exploiteren. Nu dat met zich brengt dat het peil van de Maas van invloed kan zijn op haar bedrijfsvoering, kon en moest zij rekening houden met de mogelijkheid dat het normale peil ter plaatse zou kunnen wijzigen. De realisering van de peilopzet vindt verder geruime tijd na de aanleg van de veerstoepen in 1989 geleidelijk plaats, nu een eerste peilopzet van 10 cm in 2001 en een tweede peilopzet van 5 cm in 2011 zijn gerealiseerd en een verdere verhoging van 15 cm nog moet worden gerealiseerd. Gezien het voorgaande acht de Afdeling een korting van 30% wegens normaal maatschappelijk ondernemersrisico in dit geval niet onredelijk.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 08-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ9769

Zaaknummer: 201206853/1/A2

Wetsartikelen: Regeling nadeelcompensatie Verkeer en Waterstaat 199

RECHTSPRAAK

Planschadevergoeding Eemsmond

Compensatie in natura door gewijzigde bestemming

Casus

Appellant stelt schade te hebben geleden als gevolg van het bestemmingsplan 'Buitengebied' (hierna: bestemmingsplan 2). In dit plan hadden de gronden nabij het perceel de bestemming 'Rioolwaterzuiveringsinstallatie' gekregen. Dit had tot gevolg dat op een afstand van ongeveer 200 m ten oosten van het perceel een rioolwaterzuiveringsinstallatie kon worden opgericht.

Rechtsvraag

Is de schade anderszins verzekerd?

Uitspraak

Artikel 49 van de WRO sluit compensatie in natura niet uit, in welk geval schadevergoeding in geld achterwege kan blijven, omdat de schade anderszins is verzekerd. De Afdeling ziet geen aanleiding hierover anders te oordelen wanneer, zoals hier, artikel 6.1 van de Wro van toepassing is. De raad heeft op 28 juni 2010 het bestemmingsplan 'Bestemmingsplan Buitengebied' vastgesteld, dat op 5 september 2012 onherroepelijk is geworden. In dit nieuwe bestemmingsplan is de bestemming 'Rioolwaterzuiveringsinstallatie' op de gronden nabij het perceel komen te vervallen en hebben de desbetreffende gronden de bestemming 'Agrarisch - Wierdenlandschap' gekregen. Met deze nieuwe bestemming is de bouw van een waterzuiveringsinstallatie op die gronden niet meer mogelijk en is de planologische situatie weer vergelijkbaar met bestemmingsplan 1. Het college heeft dan ook terecht geconcludeerd dat de planschade, voor zover die zich zou voordoen, voldoende anderszins verzekerd is als bedoeld in artikel 6.1 lid 1 van de Wro. Dat in de periode waarin bestemmingsplan 2 gold de bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallatie niet was uitgesloten, leidt niet tot een ander oordeel, nu van die inmiddels vervallen bouwmogelijkheid geen gebruik is gemaakt. Tot slot heeft het college terecht van belang geacht dat appellant onder de werking van bestemmingsplan 2 het perceel niet te koop heeft aangeboden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 01-05-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ9072

Zaaknummer: 201205875/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Nadeelcompensatie ‘Ruimte voor de rivier’, IJzendoorn

De inwerkingtreding van de Beleidslijn ‘Ruimte voor de rivier’ kan niet in het normale verwachtingspatroon van de vennootschappen worden geacht te liggen

Casus

De vennootschappen hebben aan hun verzoek om nadeelcompensatie ten grondslag gelegd dat als gevolg van de Beleidslijn, in werking getreden op 19 april 1996, de waarde van de locatie is gedaald, omdat het ter plaatse niet langer mogelijk was om niet-riviergebonden activiteiten te ontwikkelen. Voorts werden ook de mogelijkheden voor riviergebonden activiteiten beperkt.

De minister heeft aan de afwijzing van het verzoek ten grondslag gelegd dat het vervallen van de bouw- en aanlegmogelijkheden voor niet-riviergebonden activiteiten een direct gevolg is van de inwerkingtreding van de Beleidslijn. De daaruit voortvloeiende schade behoort echter tot het normale ondernemersrisico van de vennootschappen. Om die reden is er geen sprake van een schrijnend geval, als bedoeld in artikel 4 lid 2 van de Schaderegeling en komt de gestelde schade niet voor vergoeding in aanmerking.

Rechtsvraag

Behoort de schade als gevolg van de met de Beleidslijn ingezette beleidswijziging tot het normale maatschappelijke of ondernemersrisico?

Uitspraak

De locatie IJzendoorn ligt buitendijks in het winterbed van de rivier de Waal. Ten tijde van de aankoop rustte op de locatie de bestemming ‘waterstaatsdoeleinden’. Daartoe werden de waterhuishouding, het verkeer te water en de aanleg, het onderhoud en de verbetering van de hoofdwaterkering begrepen. Alleen indien en voor zover de waterstaatsbelangen dit gedoogden, konden bouwwerken worden opgericht die de overige voor de gronden geldende bestemmingen toelieten. Nieuwe bebouwing ter plekke of ophogende grondwerkzaamheden

waren eerst na verlening van een vergunning op grond van de Rivierenwet toegestaan. Na ophoging van de gronden, is in het bestemmingsplan Buitengebied 1975, onherroepelijk geworden in 1981, aan de locatie IJzendoorn de bestemming industrie toegekend naast de bestemming waterstaatsdoeleinden.

De behartiging van waterstaatsdoeleinden dient als een normale maatschappelijke ontwikkeling in het algemeen belang te worden beschouwd. De vennootschappen dienden derhalve rekening te houden met beperkingen die daaruit voortvloeiden ten aanzien van te ontwikkelen industriële activiteiten. Inherent aan een buitendijks, in het winterbed van een rivier gelegen locatie is ook dat tot op zekere hoogte rekening dient te worden gehouden met wijziging van beleidsinzichten ten aanzien van het bieden van bescherming tegen hoogwater en de mogelijkheid van een stringenter beleid ten aanzien van het gebruik van een winterbed.

De raad van de gemeente Echtveld (thans: Neder-Betuwe) heeft in het op 7 april 1993 vastgestelde bestemmingsplan 'Gedeeltelijke herziening A bestemmingsplan Uiterwaarden' aan de locatie IJzendoorn de bestemming 'Bedrijventerrein B' toegekend. Het college van gedeputeerde staten van Gelderland heeft hieraan bij besluit van 29 november 1993 goedkeuring onthouden, met de motivering dat handhaving van de bedrijfsbestemming op de locatie als achterhaald moet worden beschouwd. De minister heeft geen feiten of omstandigheden gesteld, en evenmin is daarvan gebleken, die het oordeel kunnen rechtvaardigen dat de vennootschappen reeds voordien rekening dienden te houden met wijziging van beleidsinzichten die met zich kon brengen dat de gronden afgegraven zouden worden en daarop in het geheel geen niet-rivier gebonden activiteiten meer mogelijk zouden zijn. De inwerkingtreding van de Beleidslijn kan derhalve niet in het normale verwachtingspatroon van de vennootschappen worden geacht te liggen. De minister heeft ten onrechte overwogen dat het optreden van de schade volledig inherent is aan de bedrijfsactiviteiten van de vennootschappen en de op de locatie rustende dubbelbestemming en derhalve geheel binnen het normale ondernemersrisico van de vennootschappen valt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ7718

Zaaknummer: 201111025/1/T1/A2

Wetsartikelen: Instellingsbesluit Commissie schadebeoordeling beleidslijn 'Ruimte voor de rivier'

RECHTSPRAAK

Nadeelcompensatie Wetterskip Fryslân

De krantenartikelen waarin melding werd gemaakt van een op handen zijnde overeenkomst, zijn geen concreet beleidsvoornemen op basis waarvan voorzienbaarheid kan worden tegengeworpen, omdat die artikelen geen publicaties van overheidswege behelsden

Casus

Op 24 november 2010 heeft appellante, eigenares van een poffertjeskraam te Harlingen, een verzoek ingediend om vergoeding van de schade, veroorzaakt door werkzaamheden aan de waterkering bij de Willemshaven in Harlingen gedurende de periode december 2008-juni 2010. Aan dit verzoek heeft zij ten grondslag gelegd dat de bouwwerkzaamheden tot omzetvermindering en extra schoonmaakkosten hebben geleid, als gevolg waarvan zij schade heeft geleden tot een bedrag van in totaal € 39.393, exclusief btw.

Het Wetterskip heeft aan het besluit van 26 juli 2011 ten grondslag gelegd dat de werkzaamheden aan de waterkering bij de Willemshaven in Harlingen voorzienbaar waren, waardoor de door appellante geleden schade vanwege actieve risicoaanvaarding niet voor vergoeding in aanmerking komt. Voorts heeft het Wetterskip zich in dat besluit op het standpunt gesteld dat de door appellante geleden schade binnen het normaal maatschappelijk risico valt, nu ingrepen in de infrastructuur als normale maatschappelijke ontwikkelingen worden gezien.

De rechtbank heeft geoordeeld dat het Wetterskip zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de door appellante geleden schade vanwege actieve risicoaanvaarding niet voor vergoeding in aanmerking komt. Daarbij heeft zij van belang geacht dat uit krantenartikelen uit 1994 en 1995 en een in 1995 gesloten overeenkomst tussen het Rijk, de provincie Fryslân, de gemeente Harlingen en het Wetterskip, volgde dat, hoewel die plannen nog niet volledig waren uitgewerkt, de werkzaamheden aan de dijk ingrijpend zouden zijn. Van appellante mocht worden verwacht dat zij zich op het moment van investeren in 1995 tot de bevoegde organen had gewend om informatie te vragen, aldus de rechtbank.

Rechtsvraag

Kunnen de krantenartikelen en de overeenkomst als een concreet beleidsvoornemen worden aangemerkt, op basis waarvan appellante voorzienbaarheid kan worden tegengeworpen? Waren de dijkwerkzaamheden voor appellante voorzienbaar?

Uitspraak

De overeenkomst tussen het Rijk, de provincie Fryslân, de gemeente Harlingen en het Wetterskip, waaruit volgens het Wetterskip volgde dat er ingrijpende werkzaamheden aan de dijk zouden plaatsvinden, is in het najaar van 1995 gesloten. Nu appellante zich in juli 1995, en dus vóór het sluiten van die overeenkomst, aan de Willemshaven heeft gevestigd, kan haar, anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, niet worden tegengeworpen dat de dijkwerkzaamheden op basis van die overeenkomst voor haar voorzienbaar waren. Dat in krantenartikelen uit 1994 melding wordt gemaakt van een op handen zijnde overeenkomst, maakt dit niet anders, reeds omdat die artikelen geen publicaties van overheidswege behelsden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ7731

Zaaknummer: 201207444/1/T1/A2

Wetsartikelen: 7.14 Waterwet en Nadeelcompensatieverordening Wetterskip Fryslân

RECHTSPRAAK

Medemblik, bouwvergunning en ontheffing

Hergebruik eerder verleende vrijstelling

Verweerder stelt zich op het standpunt dat een in 1984 verleende impliciete vrijstelling voor het onderhavige bouwplan kan worden gebruikt, zodat de hier in geding zijnde binnenplanse ontheffing ten overvloede is verleend. De rechtbank oordeelt onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling – 22 december 2010 (ECLI:NL:RVS:2010:BO8326) – dat als eenmaal met vrijstelling een bouwvergunning is verleend, op basis van dezelfde vrijstelling nadien voor een nieuw bouwplan niet nogmaals bouwvergunning kan worden verleend. De eerder verleende vrijstelling heeft betrekking op het destijds ingediende bouwplan en heeft voor een later bouwplan, ook al zou dat passen binnen de bij de (impliciete) vrijstelling geboden mogelijkheden, geen gelding meer.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 04-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2013:CA0338

Zaaknummer: 11/1360

Wetsartikelen: 44 lid 3 onder a Wonw, 46 lid 3 onder a Wonw en 3.6 Wro